

Осінь

Володимир Сосюра

Облітають квіти, обриває вітер

пелюстки печальні в синій тишині.

По садах пустинних їде гордовито

осінь жовтокоса на баскім коні.

В далечіні холодну без жалю за літом

синьоока осінь їде навмання.

В'яне все навколо, де пройдуть копита,
золоті копита чорного коня.

Облітають квіти, обриває вітер

пелюстки печальні й розкида кругом.

Скрізь якась покора в тишині розлита,

і берізка гола мерзне за вікном.

1938